

2.16.5

119a → (כאן במשא ומתן) 120a → (ר' חנינא מיעטף) 119a

1. עֲשֹׂר תַעֲשֹׂר אֶת כָּל תְּבוּאֹת זֶרְעֶךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה: דְּבָרִים יז, כב
2. לְדוֹד מִזְמוֹר לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ יוֹשְׁבֵי בָהּ: תְּהִלִּים כד, א
3. הַשְּׂמִימִם שְׂמִים לַה' וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: תְּהִלִּים קטו, טז
4. אִם תִּשְׁיֵב מִשְׁבֶּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפְצֶיךָ בַּיּוֹם קִדְשֵׁי וְקִרְאֵת לִשְׁבֶּת עֲנֵךְ לְקֹדֶשׁ ה' מְכַבֵּד וְכַבְּדוֹתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְצוֹא חֲפְצֶךָ וְדָבָר דְּבָר: יִשְׁעִיהוּ נח, יג
5. דְּבָר ה' שְׂמִים וְעֲשׂוֹ וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם: תְּהִלִּים לג, ו
6. וַיֵּגַע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִגַּע זֶה עַל שְׁפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחִטְּאתֶךָ תִּכַּפֵּר: יִשְׁעִיהוּ ו, ז
7. בְּפָרַע פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְּנַדֵּב עִם בְּרַכּוֹ ה': שׁוֹפְטִים ה, ב
8. וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָרַע הוּא כִּי פָרַע הוּא אֶהְרֹן לְשִׁמְצָה בְּקַמְיָהֶם: שְׁמוֹת לב, כה
9. פָּתַחוּ שַׁעְרֵיכֶם וַיָּבֵא גוֹי צָדִיק שֹׁמֵר אֲמִנִים: יִשְׁעִיהוּ ז, ב
10. וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקֹדֶשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וּלְבִלְתִּי שְׂאֵת מִשְׂאֵ וּבֹא בְשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת וְהַצַּחֲתִי אִשׁ בְּשַׁעְרֶיהָ וְאָכְלָה אֶרְמֹנֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכְבְּהָ: יְדִמְיָהוּ יז, כז
11. כִּהְיִה חֲמִסוֹ תוֹרְתִי וְיִחַלְלוּ קִדְשִׁי בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל לֹא הִבְדִּילוּ וּבֵין חֲטָמָא לְטְהוֹר לֹא הוֹדִיעוּ וּמִשְׁבֻּחֹתַי הַעֲלִימוּ עֵינֵיהֶם וְאָחַל בְּתוֹכָם: יַחֲזַקְאֵל כב, כו
12. הוּא מִשְׁכִּימֵי בְּבָקָר שָׂכָר יִרְדְּפוּ מֵאֲחֵרֵי בְּנִשְׁף יִין וְדִלִיקָם: יִשְׁעִיהוּ ה, יא
13. וְהִיָּה כְנוֹר וְנִבְל תָּף וְחִלְלִיל וַיִּין מִשְׁתִּיָּהֶם וְאֵת פֶּעַל ה' לֹא יִבְטוּ וּמַעֲשֵׂה דָּוִד לֹא יֵאוּ: יִשְׁעִיהוּ ה, יב
14. לִכְן נִלְחָה עַמִּי מִבְּלִי דַעַת וּכְבוֹדוֹ מִתִּי רָעַב וְהִמוֹנוֹ צָחָה צָמָא: יִשְׁעִיהוּ ה, יג
15. וְאֵת חֲמַת ה' מִלְּאֲתֵי נְלֵאֲתֵי הַכִּיל שִׁפְךָ עַל עוֹלָל בְּחוּץ וְעַל סוֹד בְּחוּרִים יִחְדּוּ כִּי גַם אִישׁ עִם אִשָּׁה יִלְכְּדוּ זֶקֶן עִם מִלָּא יָמִים: יְדִמְיָהוּ ו, יא
16. הִבִּישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ נָם בּוֹשׁ לֹא יְבוֹשׁוּ גַם הַכִּלִּים לֹא יִדְעוּ לִכְן יִפְלוּ בְּנִפְלִים בְּעַת פְּקֻדָּתִים יִכְשְׁלוּ אָמַר ה': יְדִמְיָהוּ ו, טו
17. וְהִיָּה כָּעַם כְּפִלְזָה כְּעֶבֶד כְּאֲדֹנָיו כְּשִׁפְחָה כְּגִבְרָתָהּ כְּקוֹנָה כְּמוֹכֵר כְּמַלְלוֹהָ כְּלָוָה כְּנִשָּׂה כְּאִשָּׁר נָשָׂא בּוֹ: יִשְׁעִיהוּ כד, ב
18. וַיֵּצֵא מִבֵּית צִיּוֹן כָּל הַדָּרָה הִיוּ שְׂרֵיָהּ כְּאֵלִים לֹא מִצְאוּ מִרְעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רֹדְף: אִיכָה א, ו
19. וַיְהִיו מְלַעְבִּים מִמְּלָאכֵי הָאֱלֹהִים וּבּוֹזִים דְּבָרֵי וּמִתְעַתְעִים בְּנִבְאֵיו עַד עֲלוֹת חֲמַת ה' בְּעַמּוֹ עַד לְאִין מִרְפָּא: דְּהַ"ב ב, לו, טז
20. אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי וּבְנִבְאֵי אֵל תִּרְעוּ: דְּהַ"א טז, כב
21. שׁוֹטְטוּ בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וְרָאוּ נָא וְדַעוּ וּבִקְשׁוּ בְּרַחוּבֹתֶיהָ אִם תִּמְצְאוּ אִישׁ אִם יֵשׁ עוֹשֶׂה מִשְׁפֵּט מִבְּקֵשׁ אֲמוּנָה וְאֶסְלַח לָהּ: יְדִמְיָהוּ ה, א
22. כִּי יִתְפַּשׂ אִישׁ בְּאֲחֵיו בֵּית אָבִיו שְׁמֵלָה לָּהּ קִצִּין תִּהְיֶה לָּנוּ וְהַמְּקַשְׁלָה תִּזְאֵת תַּחַת יָדָךְ: יִשְׁעִיהוּ ג, ו
23. וְשֵׂא בַיּוֹם הַהוּא לֹא אֶהְיָה חֵבֶשׁ וּבְבִיתִי אִין לְחֵם וְאִין שְׁמֵלָה לֹא תִשְׁמַנִּי קִצִּין עִם: יִשְׁעִיהוּ ג, ז

I. Recommended behaviors of ע"ש exemplified by חכמי הגליל and חכמי בבל

- a. Including: anticipating the arrival of שבת, doing manual labor for כבוד שבת and story of שְׂבָא וְיוֹסֵף מוֹקִיר שְׂבָא
 - i. Story of wealthy man: in Laodicea (vv. 1-3)
 - ii. Caesar: asked ר' יהושע בן חנניא about the redolent smell of שבת
- b. Interpretation: of מכובד ה' לקדוש ה' (v. 4) – יוה"כ is to be honored with clean clothes; וכבדתו – to have special food
- c. Interpretation: value of reciting every שבת; escort of מלאכים and the interaction between them (vv. 5-6)
- d. Interpretation: obligation to set table for שבת and for ע"ש: כבוד שבת
- e. Interpretation: value of answering דיב"ל (vv. 7-9)
- f. Punishment: for חלול שבת (vv. 10-11)
- g. Reasons: for חרבן ירושלים (vv. 12-19; 21-23)
 - i. Value: of childrens' study (v. 20)